

แบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมในธุรกิจการขนส่งของไทย*

The Model of Dynamic Capabilities of Small and Medium Enterprises in Thai Transportation Business

อารยา อิงไพบูลย์กิจ¹ วิชิต อุ๋น และ กัลยารัตน์ ธีระธนชัยกุล
Araya Uengpaiboonkit¹, Vichit Uon and Kanyarat Teerathanachiyakun
มหาวิทยาลัยศรีปทุม

Sripatum University, Thailand.

¹Corresponding Author. Email: araya_eung@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตสำหรับธุรกิจการขนส่งของไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่ง จำนวน 420 แห่ง ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage-Sampling) ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ หัวหน้างาน หรือพนักงานที่เกี่ยวข้อง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน 2559 และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 420 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับคืน (Response Rate) ร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย หรือแบบจำลอง DCT Model สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือ ค่าดัชนี $\chi^2/df = 0.478$, CFI = 0.999, GFI = 0.99, AGFI = 0.970, RMSEA = 0.000 และ SRMR = 0.032

คำสำคัญ: ขีดความสามารถเชิงพลวัต; วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม; ธุรกิจการขนส่ง

Abstract

This research aims to develop model the dynamic capabilities model of small and medium enterprises in Thai transportation business. The sample for this research as a group of owner, manager, staff and employee totaling 420 subjects which were selected by multi-stage sampling method. Data was collected by questionnaires distributed during April-June 2016 and questionnaires were returned or being equal to the response rate 100%. The data was analyzed by Structural Equation Model: SEM. Findings from the research showed that model of dynamic capabilities of small and medium enterprises in Thai transportation business or DCT model simulations are consistent with empirical data based on a harmonized index of 6 indexes of accepted criteria. The index is: $\chi^2/df = 0.478$, CFI = 0.999, GFI = 0.99, AGFI = 0.970, RMSEA = 0.000 และ SRMR = 0.032.

Keywords Dynamic Capabilities; Small and Medium Enterprises; Transportation Business

บทนำ

ปัจจุบัน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise: SMEs) หรือเรียกสั้นๆ ว่า เอสเอ็มอี (SME) กำลังเป็นที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากผู้ประกอบการวิสาหกิจทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ อาทิเช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศสิงคโปร์ ประเทศฮ่องกง ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอิตาลี ประเทศเยอรมนี ประเทศสหราชอาณาจักร ประเทศจีน ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น รวมถึงในประเทศไทยเองมีจำนวนวิสาหกิจรวมทั่วประเทศ จำนวน 3,004,679 ราย ในปี 2559 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 99.70 ของจำนวนวิสาหกิจทั่วประเทศ มีอัตราการขยายตัวร้อยละ 8.63 จากปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มภาคการค้ามากที่สุด รองลงมาคือ ภาคการบริการ และภาคการผลิต SMEs สามารถสร้างมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ได้ถึง 6,061,143 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 42.2 ของ GDP รวมทั่วประเทศ เมื่อพิจารณาสัดส่วนมูลค่า GDP ของ SMEs ในประเทศไทย พบว่า ธุรกิจภาคการบริการ มีสัดส่วน GDP สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือภาคการผลิต คิดเป็นร้อยละ 27.4 และภาคการค้า คิดเป็นร้อยละ 15.4 ตามลำดับ (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2017)

ธุรกิจ SMEs จึงเป็นแหล่งสร้างรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มของทรัพยากรให้กับระบบเศรษฐกิจ ที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศโดยรวม (Vingvon, 2013) ที่ก่อให้เกิดแหล่งการจ้างงานที่กระจายตัวอยู่ทั่วประเทศ (Boone and Kurtz, 2010) การจ้างงานใน SMEs ไทย ปี 2559 มีการจ้างงานจำนวน 11,747,093 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.48 ของการจ้างงานรวมทั้งหมดในประเทศ โดยมีการจ้างงานกระจายตัวอยู่ในกลุ่มภาคการบริการมากที่สุด จำนวน 5,407,836 คน คิดเป็นร้อยละ 46.04 รองลงมาคือภาคการค้า มีการจ้างงานคิดเป็นร้อยละ 31.51 และภาคการผลิต มีการจ้างงานคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 21.86 ตามลำดับ (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2017) จะเห็นได้ว่าการจ้างงานจะอยู่ในภาคการบริการเกือบทั้งสิ้น และเมื่อทำการเปรียบเทียบกับค่า GDP จะพบว่า GDP ในภาคธุรกิจบริการมีบทบาทต่อทางเศรษฐกิจสูงสุดเช่นเดียวกัน จึงทำให้เกิดแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายสาขา ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งให้ความสำคัญกับการยกระดับขีดความสามารถของ SME ให้เติบโต แข็งแรง และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ผ่านการคิดการสร้างคุณค่าและมูลค่าให้กับสินค้าและบริการควบคู่ไปกับการเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการ SME ในด้านต่างๆ เช่น เทคโนโลยี และนวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ การเข้าสู่ตลาดโลก เป็นต้น เพื่อให้ SME สามารถก้าวขึ้นมาเป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) นโยบายของรัฐที่ให้ SME เป็นวาระของชาติ

การพัฒนา SME จึงมีความสำคัญมาก (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2016) ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษาการพัฒนาขีดความสามารถของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้ SME สามารถพัฒนาศักยภาพของตนให้สามารถแข่งขันได้ โดยภายใต้แผนงานเสริมสร้าง

ศักยภาพของ SMEs ไทย ให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการแข่งขันในอนาคต ได้วางแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2559 ในการส่งเสริม 3 ธุรกิจบริการหลัก ได้แก่ 1) ธุรกิจบริการการศึกษา 2) ธุรกิจบริการขนส่งสินค้า และ 3) ธุรกิจพลังงานทดแทน (Office of Small and Medium Enterprises Promotion, 2015) จากบทบาทของธุรกิจที่มีความสำคัญทั้งต่อการจ้างงาน มูลค่า GDP และธุรกิจที่มีบทบาทต่อเศรษฐกิจสูง จะพบว่า สาขาธุรกิจบริการขนส่งสินค้า เป็นสาขาควรให้ความสนใจมากที่สุด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาธุรกิจการขนส่งมาเป็นตัวแทนในการศึกษาในครั้งนี้

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสามารถทางการแข่งขันเป็นความสามารถพิเศษของธุรกิจ ซึ่งธุรกิจอื่นไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย เป็นสิ่งที่ธุรกิจสามารถทำได้ดีกว่าหรือได้เปรียบมากกว่าคู่แข่ง (Tuan & Yoshi, 2010) ความสามารถทางการแข่งขันจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของขีดความสามารถเชิงพลวัต ความสามารถเหล่านี้ต้องอาศัยความรู้ (Knowledge) ที่ธุรกิจสร้างขึ้นจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญของบุคลากรภายในธุรกิจ แล้วพัฒนามาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้หรือที่เรียกว่า “ทุนทางปัญญา” ธุรกิจต้องดึงเอาความรู้หรือทุนทางปัญญาต่างๆ ที่บุคคลมีมาพัฒนาสินค้าหรือบริการให้มีความโดดเด่น แปลกใหม่ หรือเพื่อนำความรู้ต่างๆ มาสร้างเป็นนวัตกรรม (Innovation) ให้กับธุรกิจ ทำให้ธุรกิจมีความแตกต่างไปจากคู่แข่ง นวัตกรรมเป็นความสามารถของธุรกิจในการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้ธุรกิจสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Weerawardena & Mavondo, 2011) และธุรกิจจำเป็นต้องสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ธุรกิจสามารถปรับตัวให้อยู่รอดได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Klimas, 2014) นวัตกรรมจึงเป็นการจัดการที่ก่อให้เกิดการพัฒนาความสามารถเชิงพลวัต (Dynamic Capabilities) และมีส่วนช่วยในการสร้างและบ่มเพาะความสามารถเชิงพลวัต (Weerawardena & Mavondo, 2011) นอกจากนี้ความขีดความสามารถเชิงพลวัตยังถือได้ว่าเป็นสินทรัพย์ที่เกิดจากทรัพยากรบางอย่างที่ธุรกิจมีแล้วธุรกิจอื่นไม่มี (De Lara & Neves Guimaraes, 2014) เพื่อให้สามารถเข้าใจถึงแบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัต

จากการทบทวนวรรณกรรมพบปัจจัยเหตุที่เกี่ยวข้องกับขีดความสามารถเชิงพลวัต ประกอบด้วย (1) ทุนทางปัญญาเป็นปัจจัยเหตุที่สำคัญต่อความสำเร็จในการสร้างขีดความสามารถเชิงพลวัต (Kamukama et al., 2011) สอดคล้องกับผลการศึกษามากที่พบว่า ทุนทางปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Khalique & Hasson (2014), Papula & Volna (2014), Khalique et al., 2013, Jordon & Martos, 2012 และ Martin-de-Castro et al., 2011) เป็นต้น เนื่องจากทุนทางปัญญาเป็นการนำความรู้มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์และบริการให้กับองค์กร ทุนทางปัญญาจึงถือเป็นกระดูกสันหลังของเศรษฐกิจมีความสำคัญต่อการนำความรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงเศรษฐกิจ ธุรกิจจำเป็นต้องสร้างทุนทางปัญญาเพื่อสร้างสรรค์นวัตกรรมจากฐานความคิด จากฐานความรู้หรือทุนทางปัญญา (Khalique & Hassan, 2014) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับธุรกิจ SMEs ทุนทางปัญญา

ถือว่าเป็นสินทรัพย์ที่สำคัญที่จะทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (Khalique et al. (2013) สอดคล้องกับ Jardon & Martos (2012) กล่าวว่าทุนทางปัญญาเป็นสิ่งที่สำคัญมากในธุรกิจ SMEs ทำให้ธุรกิจ SMEs สามารถอยู่รอดได้ภายใต้สภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน และ Khalique & Hassan (2014) ที่กล่าวว่า ทุนทางปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลต่อการแข่งขันในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2) นวัตกรรม เป็นสิ่งที่ช่วยให้ธุรกิจอยู่รอดในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Klimas, 2014) เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ (Romero & Martine-Roman, 2012) โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลาง และขนาดเล็ก (Aini et al., 2013) มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจ ธุรกิจจึงมีความจำเป็นต้องสร้าง สรรค์นวัตกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Klimas, 2014) และเป็นปัจจัยเหตุที่ สำคัญต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต (Zhen et al., 2011., Weerawardena & Mavondo, 2011., Hana, 2013., Martin-de-Castro et al., 2013., Saulmke, 2013, Breznik & Hisrich, 2014, Li & Liu, 2014)

(3) สภาพแวดล้อมเชิงพลวัต

ขีดความสามารถเชิงพลวัตได้ถูกนำเสนอเป็นแนวคิดใหม่และเป็นรากฐานในการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน (Teece, 2014) เป็นการค้นหาโอกาสและการปรับเปลี่ยนขีดความสามารถในอนาคต (Glavas & Mish, 2015) เป็นความสามารถในการปรับเปลี่ยนทรัพยากรอย่างมีเป้าหมาย ทั้งทรัพยากร ภายในและทรัพยากรภายนอกธุรกิจ (Corte & Gaudio, 2012) ด้วยการเชื่อมโยงความสามารถของธุรกิจที่ ผังตัวอยู่ในธุรกิจ บูรณาการระหว่างความสามารถภายในและภายนอกธุรกิจ (Teece, 2014) ให้สอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก โดยการค้นหาโอกาส และผสมผสานทรัพยากรและความรู้ เพื่อการปรับเปลี่ยนเป็นขีดความสามารถใหม่โดยจะส่งผลกระทบต่อมูลค่าของธุรกิจและสามารถนำไปสู่ ความได้เปรียบทางการแข่งขัน และสร้างความพึงพอใจในผลิตภัณฑ์หรือบริการสำหรับลูกค้าที่ดีกว่าคู่แข่ง ทำให้ธุรกิจอยู่รอดและเติบโตอย่างต่อเนื่อง และในส่วนของขีดความสามารถเชิงพลวัตกับความได้เปรียบ ทางการแข่งขัน จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ขีดความสามารถเชิงพลวัตมีความสัมพันธ์กับความได้ เปรียบทางการแข่งขัน (Wang, 2014) ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Weerawardena & Mavondo, (2011), Salunke et al., (2011) และ Schilke (2014) เป็นต้น เนื่องจากขีดความสามารถเชิงพลวัตเป็นพื้นฐานของ ความได้เปรียบทางการแข่งขันเป็น สิ่งที่ธุรกิจสามารถทำได้ดีกว่าหรือได้เปรียบมากกว่าผู้อื่น หากธุรกิจมีขีด ความสามารถเชิงพลวัตค่อนข้างต่ำจะส่งผลกระทบต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจทั้งในระยะสั้นและ ระยะยาว (Tuan & Yoshi, 2010; Schilke, 2014)

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นพัฒนาแบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย ซึ่งจะทำให้สามารถเข้าใจถึงปัจจัยเหตุและผลของขีดความ สามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งในประเทศไทย อันจะนำไปสู่การ สร้างมูลค่าให้กับวิสาหกิจ ให้วิสาหกิจสามารถแข่งขันและอยู่รอดได้ภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบัน และเป็น ตัวแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับกลุ่มธุรกิจอื่นต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ วิชาศึกษานาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย จำนวน 420 แห่ง จากวิชาทุกทั้งหมด 1,935 แห่ง (สำนักงานส่งเสริมวิชาศึกษานาดกลางและขนาดย่อม, 2560) ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามกฎแห่งความชัดเจน ขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสมในงานที่มีการวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์เส้นทางและโมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งมีขนาดเป็น 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ จำนวน 15 ตัวแปร ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่มีความเหมาะสมและเพียงพอจึงควรมีกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 แห่ง นอกจากนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้ตอบมักให้ความร่วมมือในการตอบต่ำ ผู้วิจัยจึงได้ทำการประมาณการอัตราการตอบกลับ $300 + (300 \times 0.4) = 420$ แห่ง (Vanichbuncha, 2006) ดังนั้น จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 420 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอนเนื่องจากประชากรในการศึกษามีจำนวนมาก โดยผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ เจ้าของกิจการ ผู้จัดการ หัวหน้างาน หรือพนักงานที่เกี่ยวข้อง

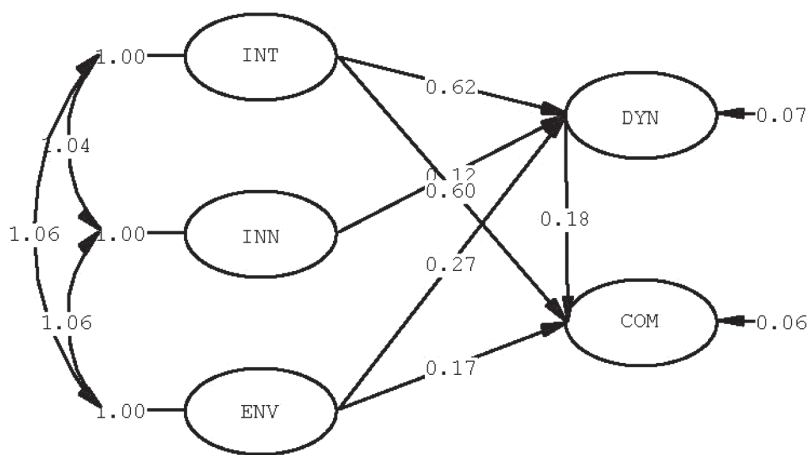
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบไปด้วยคำถาม 6 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของแบบสอบถาม 2) เกี่ยวกับทุนทางปัญญา 3) เกี่ยวกับนวัตกรรม 4) เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต 5) เกี่ยวกับขีดความสามารถเชิงพลวัต และ 6) เกี่ยวกับความได้เปรียบทางการแข่งขัน ซึ่งสร้างจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.93 และผ่านการทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม มีค่าเท่ากับ 0.989

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนเมษายน-มิถุนายน 2559 และได้รับแบบสอบถามกลับคืนจำนวน 420 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับคืน (Response Rate) ร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product-Moment Correlation Coefficient) สถิติการวิเคราะห์ความเที่ยงของตัวแปรแฝง (Construct Reliability: p_c) ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average Variance Extracted: p_v) และสถิติวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เพื่อตรวจสอบความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Model Fit) และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Assessment of Model Fit) (Angsuchote, Vijitwanna, & Phinyopanuwat, 2015)

ผลการวิจัย

การพัฒนาแบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยเหตุที่มีผลต่อขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย (Dynamic Capabilities of Transportation Model: DCT Model) และเพื่อศึกษาอิทธิพลของขีดความสามารถเชิงพลวัตที่มีต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ผลการพัฒนาแบบจำลองเป็นดังนี้

Chi-Square=6.69, df=14, P-value=0.94594, RMSEA=0.000

รูปภาพที่ 1 แบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัต

ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความกลมกลืนของโมเดลโดยรวมหลังจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับโมเดลพบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีความกลมกลืนทั้ง 6 ดัชนีที่ผ่านเกณฑ์การยอมรับ คือค่าดัชนี $\chi^2/df = 0.478$, CFI = 0.999, GFI = 0.99, AGFI = 0.97, RMSEA = 0.000 และ SRMR = 0.032

ผลการวิเคราะห์เส้นทางพบว่า

1. ทูทางปัญญา (INT) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต (DYN) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.62 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นวัตกรรม (INN) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต (DYN) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.12 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. สภาพแวดล้อมเชิงพลวัต (ENV) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต (DYN) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.27 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ขีดความสามารถเชิงพลวัต (DYN) มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจ (COM) โดยมีขนาดอิทธิพลทางตรงเท่ากับ 0.18 ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. ทูทางปัญญา (INT) นวัตกรรม (INN) และสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต (ENV) มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจ (COM) ผ่านขีดความสามารถเชิงพลวัต (DYN) โดยมีขนาดอิทธิพลทางอ้อมเท่ากับ 0.11, 0.02 และ 0.05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าอิทธิพลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

จากการพัฒนาแบบจำลองขีดความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย พบว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนี้

1) ธุรกิจมีการเปิดโอกาสให้พนักงานให้หาแนวทางการทำงานอย่างเป็นระบบด้วยตนเองหรือให้โอกาสในการหาวิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการดำเนินงานหรือหาวิธีการในการแก้ปัญหาอันเนื่องมาจากการทำงาน จากความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของพนักงานเพื่อหาแนวทางในการดำเนินงานที่ดีที่สุด อาจกล่าวได้ว่า ธุรกิจพยายามสร้างทุนทางปัญญาให้กับพนักงานด้วยการเรียนรู้จากพนักงานเองและจากเพื่อนร่วมงานในธุรกิจ เรียนรู้ประสบการณ์ในอดีตจากสิ่งที่ดีที่สุด วิธีการที่ดีที่สุด เรียนรู้จากสิ่งที่ผิดพลาดจนสามารถแยกแยะได้ว่าอะไรผิดอะไรถูก ทำให้ไม่เกิดการซ้ำผิดซ้ำ ทำให้ไม่เกิดการซ้ำผิดซ้ำ เมื่อพนักงานสามารถคิดหาวิธีการใหม่ๆ ได้แล้วพนักงานยังต้องมีการถ่ายทอดความรู้ใหม่นั้นให้กับบุคลากรท่านอื่นในธุรกิจทราบ และยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเป็นแบบเดียวกันเพื่อประสิทธิผลของการดำเนินงานที่ดี (Guthrie, 2001) การถ่ายทอดความรู้ที่เป็นระบบอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยสร้างทุนทางปัญญาให้กับธุรกิจและสามารถช่วยให้ธุรกิจประสบความสำเร็จสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจได้ (Meechock & Wattana, 2011) สอดคล้องกับ Verneulen (2013) ที่ศึกษาพบว่า ทุนทางปัญญามีอิทธิพลต่อขีดความสามารถเชิงพลวัตและมีผลต่อผลการดำเนินงานของธุรกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม และมีการใช้ขีดความสามารถเชิงพลวัตเป็นพื้นฐานของการสร้างนวัตกรรมใหม่ ตั้งแต่การให้ความสำคัญกับความสามารถภายในองค์กร การบูรณาการความสามารถร่วมกัน และการกำหนดขอบเขตของทุนทางปัญญาเพื่อรับมือกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว

2) นวัตกรรมเป็นผลงานจากความคิดสร้างสรรค์ของพนักงานในธุรกิจนำมาซึ่งการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับธุรกิจ การสร้างนวัตกรรมจะขึ้นอยู่กับความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ของบุคคล โดยมีการกำหนดเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าเสมอ (Molina-Morales et al., 2011) นวัตกรรมจะช่วยให้ธุรกิจได้รับประโยชน์จากการแข่งขันอย่างแตกต่างจากคู่แข่ง ซึ่งอาจเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขันในช่วง

ระยะเวลาสั้นๆ แต่จะเป็นพื้นฐานของความได้เปรียบทางการแข่งขันในระยะยาว ความสามารถเหล่านี้อาจเป็นความสามารถระดับบุคคลหรืออาจเป็นความสามารถในระดับธุรกิจ (Lynch, Walsh & Harrington, 2010) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Jiao et al. (2010) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต นวัตกรรม และขีดความสามารถเชิงพลวัต กรณีศึกษาของประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของนวัตกรรมเป็นบวกและนวัตกรรมมีความสำคัญต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต

3) ธุรกิจต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมตลอดเวลา ธุรกิจจึงต้องเพิ่มขีดความสามารถของพนักงานให้สูงขึ้น โดยมีการจูงใจและให้ความรู้ในด้านการฝึกอบรมกับพนักงาน ทำให้ธุรกิจสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทั้งสภาพแวดล้อมทางการตลาดและสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน การปรับตัวของธุรกิจขึ้นอยู่กับกระบวนการภายในธุรกิจเอง หากธุรกิจสามารถพัฒนาความสามารถภายในธุรกิจให้เกิดเป็นความสามารถใหม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม จนสามารถเกิดเป็นนวัตกรรมของผลิตภัณฑ์หรือบริการใหม่และตอบสนองความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด หากธุรกิจเข้าใจและยอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้นแล้วปรับปรุงความสามารถของธุรกิจให้พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงและสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ธุรกิจจำเป็นจะต้องมีการประเมินสภาพแวดล้อมทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อตอบสนองความต้องการอย่างรวดเร็วของตลาด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Li & Liu (2014) ที่ทำการศึกษาขีดความสามารถเชิงพลวัต สภาพแวดล้อมเชิงพลวัต และความได้เปรียบทางการแข่งขัน หลักฐานเชิงประจักษ์จากประเทศจีน ผลการศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมเชิงพลวัตเป็นปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อขีดความสามารถเชิงพลวัต

4) เมื่อธุรกิจต้องเผชิญหน้ากับสถานการณ์ต่างๆ ธุรกิจต้องใช้ประโยชน์จากทรัพยากรและความสามารถที่มีอยู่อย่างคุ้มค่าทำให้เกิดเป็นความได้เปรียบทางการแข่งขันแบบชั่วคราว ซึ่งความได้เปรียบทางการแข่งขันแบบยั่งยืนจะขึ้นอยู่กับทรัพยากรหรือความสามารถที่ธุรกิจมีอยู่นั้นมีคุณค่ามากน้อยขนาดไหน หาได้ยากหรือไม่ และคู่แข่งสามารถลอกเลียนแบบความสามารถของเราได้ง่ายหรือไม่ อย่างไรก็ตามความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนอาจจะไม่อยู่ตลอดไปเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่ไม่คาดคิด เช่น การเข้ามาของคู่แข่งรายใหม่ เป็นต้น ธุรกิจที่บรรลุความได้เปรียบทางการแข่งขัน คือ ธุรกิจที่สามารถปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงานให้เหนือกว่าคู่แข่งได้ (Newbert, 2008) และสร้างมูลค่าในเชิงบวกให้กับธุรกิจได้เท่ากับหรือเกินกว่าคู่แข่งได้ (Tuan & Yoshi, 2010) ปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน คือ ความรู้ (Knowledge) ที่องค์กรสร้างขึ้นผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ (Learning) ในสิ่งต่างๆ ของบุคลากรภายในธุรกิจเพื่อพัฒนาสินค้าหรือบริการของธุรกิจให้มีความโดดเด่น แปลกใหม่ หรือเพื่อนำความรู้ต่างๆ มาสร้างนวัตกรรม (Innovation) ให้กับธุรกิจ ซึ่งจะทำให้สิ่งที่ธุรกิจทำนั้นมีความแตกต่างไปจากคู่แข่ง (Weerawardena & Mavondo, 2011) นอกจากนี้ความได้เปรียบอาจเกิดจากสินทรัพย์หรือทรัพยากรบางอย่างที่ธุรกิจมีแล้วองค์กรอื่นไม่มี (De Lara & Neves Guimaraes, 2014) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Schilke (2014) ที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับคุณค่าของขีดความสามารถเชิงพลวัตต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ผลการศึกษาพบว่า ขีดความสามารถเชิงพลวัตสามารถ

ช่วยให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันของบริษัท และผลการวิจัยของ Li & Liu (2014) ที่ศึกษาพบว่า ชีตความสามารถพลวัตเป็นหนึ่งในกุญแจสำคัญในการค้นหาความได้เปรียบในการแข่งขัน

สรุป

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์การพัฒนาแบบจำลองชีตความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย พบว่า แบบจำลองชีตความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย ประกอบไปด้วยตัวแปรต้น 3 ตัวแปร ได้แก่ ทิศทางปัญญานวัตกรรม และสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต และชีตความสามารถเชิงพลวัตมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์พบว่า แบบจำลองชีตความสามารถเชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมธุรกิจการขนส่งของไทย ประกอบไปด้วยตัวแปรต้น 3 ตัวแปร ได้แก่ ทิศทางปัญญานวัตกรรม และสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต และชีตความสามารถเชิงพลวัตมีอิทธิพลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขัน ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับเจ้าของธุรกิจที่ประกอบธุรกิจการขนส่ง จากผลการวิจัยผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบของการพัฒนาธุรกิจการขนส่งด้วย แบบจำลองชีตความสามารถเชิงพลวัตของธุรกิจขนส่ง (Dynamic Capabilities of Transportation: DCT) ให้ผู้ประกอบการสามารถนำไปประยุกต์ใช้ เนื่องจากผลการวิจัยได้ยืนยันแล้วว่า ปัจจัยเหตุทั้ง 3 ได้แก่ ทิศทางปัญญานวัตกรรม และสภาพแวดล้อมเชิงพลวัต มีอิทธิพลต่อชีตความสามารถเชิงพลวัตที่จะช่วยให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาทรัพยากรและความสามารถของธุรกิจให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม นอกจากนี้ความสามารถขององค์กรในการพัฒนาชีตความสามารถเชิงพลวัตยังส่งผลต่อความได้เปรียบทางการแข่งขันทำให้ธุรกิจสามารถแข่งขันกับคู่แข่งในตลาดได้ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ที่ต้องแข่งขันกับคู่แข่งทั้งในและต่างประเทศ หากธุรกิจสามารถที่จะพัฒนาชีตความสามารถเชิงพลวัตอย่างต่อเนื่องก็จะส่งผลให้เกิดความได้เปรียบทางการแข่งขันอย่างยั่งยืนของธุรกิจด้วย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทยโดยตรง ฉะนั้นผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยสามารถที่จะนำโมเดล DCT นี้ไปใช้ได้จริงเนื่องจากผ่านการพิสูจน์มาแล้วและเป็นการใช้โมเดลในบริบทเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับธุรกิจบริการ การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาในธุรกิจการขนส่งซึ่งเป็นหนึ่งในธุรกิจบริการ และจากการทบทวนวรรณกรรมส่วนใหญ่มาจากงานวิจัยที่ได้ทำการศึกษาในกลุ่มธุรกิจบริการ ดังนั้น โมเดล DCT นี้ จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับธุรกิจบริการอื่นได้ โดยเฉพาะธุรกิจที่มีการ

แข่งขันกันสูง ธุรกิจต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาภายใต้ภาวะการแข่งขัน จากผลการวิจัยทำให้ธุรกิจสามารถมั่นใจได้ว่าหากนำโมเดลนี้ไปใช้แล้วจะช่วยสร้างขีดความสามารถเชิงพลวัตและความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจได้

3. ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สำนักงานพัฒนาชุมชน สำนักงานพาณิชย์จังหวัด เป็นต้น สามารถนำโมเดล DCT นี้ไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมให้ธุรกิจภาคการบริการหรือธุรกิจการขนส่งหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้สามารถดำเนินธุรกิจให้อยู่รอดได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและภายใต้การแข่งขันกันในปัจจุบัน โดยเฉพาะการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน จะช่วยให้ธุรกิจสามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันให้กับธุรกิจได้ และยังสามารถนำความรู้ที่เป็นเชิงวิชาการไปถ่ายทอดเป็นองค์ความรู้ใหม่ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจได้นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในธุรกิจด้านอื่นๆ อีกด้วย

References

- Aini, E.K., Long Shen, D.C., Musadieq, M.A., & Hanayani, S.R. (2013). The Role of Innovation Capability on Business Performance at Small Medium Enterprises. *Journal Profit*, 7(1), 101-110.
- Angsuchote, S., Vijitwanna, S. & Phinyopanuwat, R. (2015). *Statistical Analysis for Social Science Research and Behavioral: Techniques for Using LISREL (Edition 4th)*. Bangkok: Rongphim Charoendi Mankhong Kanphim.
- Boone, L.E. & Kurtz, D.L. (2010). *Contemporary Business*. (13th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Breznik, L. & Hisrich, R.D. (2014). Dynamic Capabilities vs. Innovation Capability: are They Related?. *Journal of Small Business and Enterprise Development*, 21(3), 368-384.
- Corte, V.D., & Gaudio, G.D. (2012). Dynamic Capabilities: A Still Unexplored Issue with Growing Complexity. *Corporate Ownership & Control*, 9(4), 327-338.
- De Lara, F.F. & Neves Guimaraes, M.R. (2014). Competitive Priorities and Innovation in SMEs: A Brazil Multi-Case Study. *Journal of Technology Management & Innovation*, 9(3), 51-64.
- Glavas, A. & Mish, J. (2015). Resources and Capabilities of Triple Bottom Line Firm: Going Over Old or Breaking New Ground? *Journal Business Ethics*, 127, 623-642.

- Guthrie, J. (2001). The management, measurement and the reporting of intellectual capital. *Journal of Intellectual capital*, 2(1), 27-41.
- Hana, U. (2013). Competitive Advantage Achievement through Innovation and Knowledge. *Journal of Competitiveness*, 5(1), 82-96.
- Jardon, C.M. & Martos, M.S. (2012). Intellectual Capital as Competitive Advantage in Emerging Clusters in Latin America. *Journal of Intellectual Capital*, 13(4), 462-481.
- Jiao, H., Wei, J., & Cui, Y. (2010). An Empirical Study on Paths to Develop Dynamic Capabilities: from the Perspectives of Entrepreneurial Orientation and Organizational Learning. *Frontiers of Business Research in China*, 4(1), 47-72.
- Kamukama, N., Ahiauzu, A., & Ntayi, J.M. (2011). Competitive Advantage: Mediator of Intellectual Capital and Performance. *Journal of Intellectual Capital*, 12(1), 152-164.
- Khalique, M. & Hassan, A. (2014). Intellectual Capital in SMEs Operating in Boutique Sector in Kuching, Malaysia. *The IUP Journal of Management Research*, 8(2), 17-28.
- Khalique, M., Isa, A.H.B.M., & Shaari, J.A.N.B. (2013). Predicting the Impact of Intellectual Capital Management on the Performance of SMEs in Electronics Industry in Kuching, Sarawak. *The IUP Journal of Knowledge Management*, 11(4), 53-61.
- Klimas, P. (2014). How Objective Are Subjective Measures of Organizational Innovativeness, Really? *Management and Business Administration, Central Europe*, 22(2), 30-44.
- Li, D., & Liu, J. (2014). Dynamic capabilities, environmental dynamism, and competitive advantage: Evidence from China. *Journal of Business Research*, 67, 2793-2799.
- Lynch, P., Walsh, M.M., & Harrington, D. (2010). *Defining and Dimensionalizing Organizational Summer Conference & Marketplace*. Caribe Hilton, San Juan, Puerto Rico, USA.
- Martin-de-Castro, G., Delgado-Verde, M., Lopez-Saez, P. and Navas-Lopez, J.E. (2011). Towards 'An Intellectual Capital-Based View of the Firm': Origins and Nature. *Journal of Business Ethics*, 98, 649-662.
- . (2013). The Moderating role of Innovation Culture in the Relationship between Knowledge Assets and Product Innovation. *Technological Forecasting and Social Chang*, 98, pp. 649-662. <http://dx.doi.org/10.1016/j.techfore.2012.08.012>

- Meechock, M. & Wattana, A. (2011). Intellectual Capital for Thai Students Development. *Journal of Education Naresuan University*. 13(2), 139-148.
- Molina-Morales, F.X., Garcia-Villaverde, P.M., & Parra-Requena, G. (2011). Geographical and Cognitive Proximity Effects on Innovation Performance in SMEs: a Way through Knowledge Acquisition. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 1-21.
- Newbert, S.L. (2008). Value, Rareness, Competitive Advantage, and Performance: A Conceptual-level Empirical Investigation of the Resource-Based View of the Firm. *Strategic Management Journal*, 29(7), 745-768.
- Office of Small and Medium Enterprises Promotion. (2017). *White Paper on Small and Medium Enterprises of Thailand in 2016*. Bangkok: Thang Sa-Duak (Thai) Co. LTD.
- _____. (2016). *Support Planning to Small and Medium Enterprises*. Bangkok: Thang Sa-Duak (Thai) Co. LTD.
- _____. (2015). *White Paper on Small and Medium Enterprises of Thailand in 2014*. Bangkok: Thang Sa-Duak (Thai) Co. LTD.
- Papula, J., & Volna, J. (2014). The Level of Intellectual Capital Management in Slovak Companies. *Faculty of Management, Comenius university, Bratislava, Slovak Republic*, 135-144.
- Romero, I. & Martine-Roman, J.A. (2012). Self-Employment and Innovation. Exploring the Determinants of Innovative Behavior in Small Business. *Research Policy*, 41(1), 178-189.
- Salunke, S., Weerawardena, J., & McColl-Kennedy, J.R. (2011). Towards a Model of Dynamic Capabilities in Innovation-Based Competitive Strategy: Insights from Project-Oriented Service Firms. *Industrial Marketing Management*, 40(8), 1251-1263.
- Saulmke, S. (2013). *Towards a Model of Dynamic Capabilities in Innovation-Based Competitive Strategy: Insights from Project-Oriented Service Firms*. Queensland University of Technology, Australia.
- Schilke, O. (2014). No The Contingent Value of Dynamic Capabilities for Competitive Advantage: The Nonlinear Moderating Effect of Environmental Dynamism. *Strategic Management Journal*, 35, 179-203.

- Teece, D.J. (2014). A Dynamic Capabilities-based Entrepreneurial Theory of the Multinational Enterprise. *Journal of International Business Studies*, 45, 8-37.
- Tuan, N.P. & Yoshi, T. (2010). Organisational Capabilities, Competitive Advantage and Performance in Supporting Industries in Vietnam. *Asian Academy of Management Journal*, 15(1), 1-21.
- Vanichbuncha, K. (2006). *Statistical Analysis: Statistics for Management and Research*. (Edition 8th). Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Vermeulen, C. (2013). *A Conceptualization Linking Linking Intellectual Capital, Dynamic Capabilities and Performance of Knowledge*. Intensive Service Firms. Proceedings of the International Learning. 2013, 573-580.
- Vingvon, B. (2013). Opportunities and Adaptation of Enterprises toward ASEAN Economic Community: A Case Study in Northern Region Enterprises of Thailand. *Journal of Modern Management Science*. 6(2), 11-23.
- Weerawardena, J., & Mavondo, F.T. (2011). Capabilities, innovation and competitive advantage. *Industrial Marketing Management*, 40, 1220-1223.
- Zheng, S., Zhang, W., Wu, X. & Du, J. (2011). Knowledge-based Dynamic Capabilities and Innovation in networked Environment. *Journal of Knowledge Management*, 15(6), 1035-1051.